

СРЕЩА ДРОМ ДРОМЕНГАР

Светлана Василева:

Много съм получила от живота и съм дала всичко, на което съм способна

Родена е през 1961 в София. Зодия Рак. Работи като начална учителка, но мнозина я познават като водеща на радиопредавания, актриса и експерт по медийни въпроси. Мъжът ѝ Васко Василев е художник и скулптор. Дъщеря им Лилия е на 17 години и учи в Професионалната гимназия по облекло в София. Синът ѝ Благовест е на 20 години и е студент в Университета в щата Айова, САЩ.

Светлана, не ти ли се струва, че хората на духа стават все по-малко?

Не мисля, че хората на духа са малко. Открих духовни хора, първо, сред колегиите в училище. Открих такива и в Министерския съвет, когато бях секретар на Националния съвет по етнически и демографски въпроси. Важна е вярата. Затова за мен религията е измислица на човешката мисъл. Възприемам църковния храм като свещено място, там текат невероятни енергии... След 1989 бях отворила дома си за много хора, които се опитваха по някакъв начин да ни повлияят - саботяни, евангелисти, Последователи на Йехова.

Не се ли страхуваше, че могат да промият мозъка ти? Всъщност, ти каква си?

Аз съм християнка и децата си ги кръстих, като бяха малки. С мъжа ми не бяхме кръстени, но когато синът ни се разболя от менингит, решихме, че трябва да го направим, и бяхме много щастливи, защото срещнахме човек, когото дотогава не бяхме виждали. В болницата се запознах с жена, за която бях убедена, че отнякъде я познавам. Тя също мислеше, че ме познава. Споделихме тези си усещания и се оказа, че няма място, където да са се кръстосали нашите пътища. И един ден, когато тя разказваше свой сън, аз осъзнах, че тя дума по дума разказваше мой сън. Тогава се разплаках. Тя го прие много естествено и каза: "Ето, откъде се познаваме: астралните ни тела са си общували." След няколко дни приближаваше голям християнски празник, помолех я да ми стане кръстница. Оказа се, че може да бъде кръстница и на моя мъж. Това, което открих в живота, е, че вярата е в основата на всичко. А религията е външна греха, украса. Така мисля в този момент. Животът ти подсказва този или онзи ключ и с това нещо помъдряваш и променяш своята гледна точка.

При вас, ромите, семейството е ценност номер едно...

Моят дядо е бил много скромен човек, голям сладкодумец и нямало как да не се пази тишина, защото говорел тихо, но много емоционално. Татко години наред не можа да му прости, че се е намесил в избора му на професия. Татко е бил приет в музикалното училище, но по онова време са били нужни педагогически кадри и той, под натиска на моя дядо, станал учител. Работил 8 години,

но след като се родило третото дете - малкият ми брат - преценил, че с учителска заплата в никакъв случай не може да издържа семейството и започнал работа в различни заводи в София. Той така и не можеше да прости на дядо ми, защото го е принудил да стане учител.

Как съвместяваш самоусъвършенстването по посока на духовното израстване с действителността, в която има други правила?

Уча политически мениджмънт. Идва ми наум, че политиката е като секса. Той е приятно изживяване. Но в момента, в който започнеш да го правиш, защото предварително знаеш, че ще изпиташ удоволствие, или го превърнеш в демонстрация (ето го нюанса), в секса може да има порнография, може да има и еротика. Ако в секса има и духовност, тогава той е божествено изживяване, но ако в него липсва това, става порнография и тогава е страшно. Политиката също може да се насити с позитивно съдържание. Защото тя вече е мръсна гума, няма какво да се заблуждаваме. Както и сексът, който също беше мръсна гума.

Вече се приземихме във всекидневието. Коя от традиционните женски дейности обичаш да вършиш?

Всичко, което е свързано с вода. Много обичам да пера. Любимият ми момент е, когато трябва да отида при свекървата да си пера килимите. Обичам и да готвя, но тогава, когато домът ми е много чист. Благодарение на мъжа ми разпределяме готвенето така, че да не ми бъде досадно. Обичам домът ми да е чист, той не винаги е подреден - книгите са навсякъде.

Какви са твоите очаквания и предпочитания?

Живея с мисълта, че живот и здраве, когато децата ми намерят своята половинка, аз ще бъда добра баба. Преди да замине за САЩ, синът ми каза: "Много пъти те винях, майко, за това, че нямаше много време за нас, сега искам да ти кажа, че това, което ти си направила със своето поведение и си ни показала с твоя начин на живот, е много повече, ако беше отделила часове време да ни говориш." Благодарна съм за това, че децата ми оценяват всичко в живота. Мисля, че достатъчно много съм получила от живота и съм дала всичко, на което съм била способна. Няма област, в която да съм работила и да не съм

Моето семейство

дала цялата си енергия - нито в училище, нито като радиожурналист, дори и шестте месеца в Министерския съвет като секретар на Националния съвет по етническите и демографските въпроси. Осъзнах, че хората ми вярват. А формулата е много проста "Не ги лъжи". Предпочитам този път, по който чрез поезия да покажа музикалността на ромския език, общочовешките ни проблеми под това небе.

А как се зареждаш с позитивна енергия?

Мъжът ми става преди изгрева, обича да го посрещам и оставам сам със себе си и с природата, за него това е общуване-извисяване. Баща ми също ставаше рано, но не го формулираше. Единият беше открил това чрез книгите, а другият просто беше такъв. Мъжът ми питаше баща ми: "Твоето семейство е щастливо. Кажете ми как го постигна", а баща ми отговори - едно от нещата е ранното ставане. Късметът на човек идва сутрин рано." Музиката също много старателно се подбира в дома ни - генят започва с Бах, Вивалди, Бетховен, понякога и Моцарт.

Разговора води Емилия МАТЕИНА

КОНКУРС УСИН КЕРИМ

Молитва

Научи ме да плача, Господи,
научи ме!
И нека сълзите ми бъдат моя молитва
и прошка от тебе,
а вечер да изкупвам всеки грях
с по една сълза...
Научи ме да плача, Господи
и да обичам повече живота,
защото той е не милостиня, а дар!
Научи ме да плача, Господи -
по вир от сълзи
да се плъзне до мен слънцето!
Тогава ще плача не защото ярко свети
и изгаря очите ми,
а защото ще го обичам...
Научи ме да плача!
Научи ме...

Снежана ВАСИЛЕВА